

“ନୂତନ ବର୍ଷରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବର ବରଦାନ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଚେହେରାରେ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଅ, ଲାଲ୍ ମାଲ୍ ସ୍ଵରୂପ ଲୁଚାମୁଖୀ ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଜଳାଅ, ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିର ଦାନ ଦିଅ”

ଆଜି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ରଚୟିତା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ପରିବାରକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଛୋଟିଆ ପରିବାର ଏବଂ ଛୋଟିଆ ସଂସାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ପରିବାର ଅଟେ କାହିଁକି ନା କୋଟିକ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଅଟେ । ତେବେ ଆଉ କ’ଣ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ଅଟେ ? କାହିଁକି ନା ବାବାଟ୍ଟକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଟ୍ଟକଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେପରି ବାବା ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଅତିପ୍ରିୟ ଅଟେ । ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ଭାଗ୍ୟର ତାରକା ଚମକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଛୋଟ ପରିବାରଟି ଅତିପ୍ରିୟ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଏତିକି ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ! ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ଜାଣିଛ ? ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ !

ଆଜି ତ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦିବସରେ ସମସ୍ତେ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନଟି ସଂଗମର ଦିନ ଅଟେ । ପୁରୁଣାବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ମଧ୍ୟ ଦେବ ଏବଂ ନୂତନ ବର୍ଷକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେବ । ଏମିତି ବି ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ସଂଗମର ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ବି ସାଗର ଏବଂ ନଦୀର ସଂଗମ ହୋଇଥାଏ ତା’ର ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ଵ ଥାଏ । ତେଣୁ ଆଜି ଦିନରେ ବହୁତ ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ପୁରୁଣା ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ ବର୍ଷର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଆଜି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ କେତେ ଉତ୍ସାହ-ଉଦ୍‌ଘୋଷ ରହିଛି ! ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ମନ ଭିତରେ କିଛି ନା କିଛି ଯୋଜନା କରି ରଖିଛନ୍ତି – ମୋତେ କ’ଣ ଛାଡ଼ିବାର ଅଛି ଏବଂ କ’ଣ ହେବାର ଅଛି ! କ’ଣ ଦୁଇଟି ଯୋଜନା କରିଦେଇଛ ତ? କରିଛ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଥିବା ବର୍ଷରେ ନିଜର ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଡାକି । କରିଛ ତ? ଅଭିନନ୍ଦନ । କାହିଁକିନା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶୁଭ ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ସମାନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ନିଜର ମନ ଭିତରେ ନିଜ ପ୍ରତି ନୂଆ ନୂଆ ଯୋଜନା ସବୁ କରିଛ ନା ! କିଛି ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ ଆଉ କିଛି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ତେବେ କ’ଣ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ? ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ସଂସାରକୁ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡ଼ିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ କଥା ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମ୍ପରାତ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଟିକିଏ ମେହେନତ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକର ଦାହ ସଂସ୍କାର କରିଦିଅନ୍ତୁ । ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସଂକଳ୍ପକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ନା! କାହିଁକିନା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମୋ’ର ନେତର ବୋଲି କହୁଛ, ମୋ’ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସେଭଳି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୋର ନେତର ଏହିଭଳି ଅଟେ । ତେଣୁ ନେତର ତ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ନୁହେଁ, ପୁରୁଣା ଅଟେ । ତେବେ ସେହି ନେତରକୁ ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ଆଜି ଦିନରେ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ କରିପାରିବ ? ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଜାଣିଛ, ତେଣୁ ଆଜି ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେବା ସହିତ ସେହି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିପାରିବ ? କରିପାରିବ? ଚାହୁଁଛ ମଧ୍ୟ, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ଚାହୁଁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ବାରମ୍ବାର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତୀବ୍ରତା ଆଣିବାରେ ସେହି ସଂସ୍କାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ବର୍ଷକୁ ବିଦାୟ ଦେବା ସହିତ ଆଜି ଦିନରେ ତା’କୁ ମଧ୍ୟ ବିଦାୟ ଦେଇଦିଅ । କ’ଣ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ ! ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ସେମାନେ ହାତ ଡାକି । ଏଥିପାଇଁ କ’ଣ କରିବ ? ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଜନା ଚିନ୍ତା କରିଛ କି ? ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ କଥା ହେଲା ଦୃଢ଼

ସଂକଳ୍ପ । ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ହେବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପରେ ତୀବ୍ରତା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ସହିତ ଏହି ପୁରତିଦ୍ୱିଷା ମଧ୍ୟ କରିଛ ଯେ କୌଣସି ବି ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ସଂକଳ୍ପ କରିବୁ ନାହିଁ । ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ପାସ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶରୀର ପାଇଁ ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନର ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲ ଏବଂ ତାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ପାଳନ କରୁଛ, ସେହିପରି ମନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ କେବେ ବି କାହା ପୁରତି ବି, କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ବି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ନ କରି ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ରଖିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତେବେ ମନର ଭୋଜନ ହେଲା ସଂକଳ୍ପ, ଯେପରି ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଶରୀର ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି କ'ଣ ମନ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ଅଶୁଦ୍ଧ ଭାବନାକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ଭାବନା ରଖି ପାରିବ ନାହିଁ ?

ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ଏହି ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ସହିତ ଏହି ଭଲ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବୃତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଭିତରୁ ବିଦାୟ ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ଏହି ଭଲ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରି ପାରିବ ? କରିପାରିବ ? କୁହ, ମାତାମାନେ, ଟୀରମାନେ ଏବଂ ସବୁ ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଇଆ ଚାହୁଁଛ ନା । ଯଦି ହିଁ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । କାଲିଠାରୁ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତ ଭାବନା ରହିଛି ବା ବ୍ୟସ୍ତଭାବ ରହିଛି, ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଜି ଏହାର ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଟୀରମାନେ କୁହ, ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ ? ଟୀରମାନେ ଦୁଇଟି ଯାକ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁ ! ଯେଉଁମାନେ ଉଠାଇ ନାହିଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଠାଅ । ଯେଉଁମାନେ ଉଠାଇ ନାହିଁ ସେମାନେ ଟିକିଏ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ । ଭଲ କଥା, ପରୁଷାର୍ଥ କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବୁ ନାହିଁ, ଏଇଆନା ? ଯେଉଁମାନେ ଉଠି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛ ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରଖିଛ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ କାହିଁକିନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏକଥା ଚିନ୍ତାକର ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସଂଗମ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବହୁତ ସମୟର ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତେଣୁ କେଉଁଠି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ, କେଉଁଠି ୨୧ ଜନ୍ମ ! ତେଣୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ତୀବ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେଯାଇ ବହୁତ ସମୟ ପରମ୍ପରା ଯେଉଁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା କଥା ତାହା କରିପାରିବ । ବାବାତ୍ମକ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି ନା, ତେଣୁ ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ ନା ! ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ ନା ! ବ୍ରହ୍ମମାବାବାତ୍ମକର ସାଥୀ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାର ଅଛି ନା ! ତେଣୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସମୟ ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ରହ୍ମମାବାବାତ୍ମକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି, ତାହା ତ ଜାଣିଛ ନା ! ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବାବାତ୍ମକର ମୋ ପ୍ରତି ଯେତିକି ସ୍ନେହ ଅଛି ସେତିକି କାହାପ୍ରତି ନଥାଏ, ମୋ ପ୍ରତି ରହିଛି । ତେବେ ଏହି ସ୍ନେହ, ବାପଦାଦା ଭବିଷ୍ୟତର ସ୍ନେହ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଏବଂ ଯାହାର ଯାହା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଥାଏ ତା କଥା କେବେ ବି ଟାଳି ନଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମମାବାବାତ୍ମକ ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ସ୍ନେହ ଅଛି ? ବହୁତ ସ୍ନେହ ଅଛି, ଯଦିଓ ବାହାରକୁ ଦେଖାଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି, କରମାନ୍ୟ ହିସାବରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନିଶ୍ଚିତ, ଏଥିରେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସାର୍ବତ୍ରିକେନ୍ଦ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ନେହ ଅଛି । ତେବେ ସ୍ନେହ ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କେବେ କେବେ ପିଲାମାନେ ଟିକିଏ ଚଗଲା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାବା ସେହି ସମୟରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ଜାଣିଛ ? ବାବା ପିଲାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ରାଜା ହୋଇଯାଆ'ନ୍ତୁ, ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ଶେହଲା ହୋଇଥାଏ ତା'କୁ ରାଜା ସନ୍ତାନ କହିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ରାଜା ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବାପଦାଦାତ୍ମକ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ସନ୍ତାନ ଅଟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ସନ୍ତାନ ହେବ । ଏବେ ଏହା ତୁମର ସଂକଳ୍ପ ଅଟେ, ସଂକଳ୍ପ ଅଟେ । କାରଣ ଏବେ ସମସ୍ତ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମାର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ସଂକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀ ଏବେ ଅଟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅଧିକାରୀ ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବ । ତେଣୁ ରାଜା ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା ! ଯଦି ଅଟ ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଜି ଅମୃତବେଳାରେ ଦେଶ ବିଦେଶ ଚାରିଆଡେ ଚକ୍ର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଦେଖିଲେ ? ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଅମୃତ ବେଳାରେ ଯୋଗରେ ବସୁଛନ୍ତି, ସ୍ନେହର ସହିତ ମଧ୍ୟ ବସୁଛନ୍ତି,

ବାପଦାଦାତ୍ମକ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ମଧ୍ୟ ବସୁଛନ୍ତି, ବାପଦାଦାତ୍ମକଠାରୁ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାପଦାଦା ଆଗାମୀ ନୂତନ ବର୍ଷରେ କିଛି ନବୀନତା ଦେଖିବାକୁ ଚାହଁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଏବେ ସମୟ ଦିନକୁ ଦିନ ସଂକଟ ଜନକ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏଭଳି ସମୟରେ ଏବେ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗ ଦରକାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗର ଅର୍ଥ ହେଲା ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ସ୍ବରୂପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ, କାହିଁକିନା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏବେ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତି ହଲଚଲ ଆହୁରି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ବ୍ୟାକୁଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତି ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତି ନିଜର ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ “ଏକ ପରିବାର”ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ କର୍ମସ୍ବକ୍ରମ ସବୁ କରୁଛ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ପରିବାର ହେଲା ତେବେ ପରିବାରର ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କିଛି ତ ଆଖିକୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଯାହାକି ଏବେ ସମ୍ପ୍ରାମ୍ଭରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ ତା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କେବଳ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ରହିଯାଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଯିବ ।

ଏବେ ତୁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମଜ୍ଞାନସ ପାର୍ତ୍ତୀର ସାଥୀ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମାପ୍ତିର ସମୟକୁ ପାଖକୁ ଆଣ । ଏବେ ଘର ବାହୁଡ଼ା ସମୟ, ଏକଥା ମନେ ରଖ । ତୁମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ମନେପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋ’ର ସବୁବେଳେ ଏହି କଥା ମନେ ରହୁଥିଲା । “ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାର ଅଛି”, ଘରକୁ ଯିବାର ଅଛି । ଘରକୁ ଯିବାର ଅଛି । ତୁମର ଦାଦୀ କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି ମୋ’ର ମନେ ରହୁଥିଲା “ଏବେ ସମ୍ପଦନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ” ଏହି ଧୂନ ସର୍ବଦା ଲାଗି ରହୁଥିଲା । ତେବେ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଅମୃତବେଳାରେ ସୃକ୍ଷମବଚନରେ ବାପଦାଦାତ୍ମକ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ, ଯେଉଁ ଦାଦୀମାନେ ସବୁଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି କହୁଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଚାହେଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଦେବା ପାଇଁ ହେଉ ବା ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରକୁ ସମ୍ପଦନ କରିବା ପାଇଁ ହେଉ । ଏବେ ସମୟକୁ ପାଖକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ଆସୁଥିବା ବର୍ଷରେ କ’ଣ ସବୁ କରିବ ? ବିଶେଷ କ’ଣ କରିବ ? ପରସ୍ପରର ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ସେବାସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗର ପ୍ରକାଶପନ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ କର୍ମରେ ପରସ୍ପରର ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ ଯାହା ଭିତରେ ଯାହା ବି କମି ରହିଛି ତାକୁ ସୁଧାରିବାରେ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କର ଏବଂ ନିଜର ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ସାଥୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସେବା କର, ତେବେ ଯାଇ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦିଲ୍ ଆଶା ପୂରଣ ହେବ ।

ତେଣୁ ଆଜି ସୃକ୍ଷମବଚନରେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନସ ପାର୍ତ୍ତୀର ଆତ୍ମାମାନେ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ପାଇଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର ଦିଲ୍ ଆଶାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ତେବେ ବାପଦାଦାତ୍ମକ ସଂକଳ୍ପ ସହିତ ତୁମର ଦାଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ପାଇଁ ଶୁଭ ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ, ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଚାହେଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଉ, ଚାହେଁ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ହୋଇଥାଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତିନୋଟି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ନବଦୀବନର ଅଭିନନ୍ଦନ, ଦ୍ଵିତୀୟ ନବବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ତୃତୀୟ ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ସାଥୀ ହୋଇ ଯିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବାପଦାଦା ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ସମୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଯେ କେତେ ଦିନ ଭିତରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ବାବାତ୍ମକ ସମାନ କରିବି । ନିଜ ଭିତରେ ନିଜେ ହିଁ ସମୟ ନିଶ୍ଚିତ କର, କ’ଣ ସମୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଜଣାଅଛି ତ ? ବାପଦାଦା ତ ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ଏହି ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅମୃତବେଳାରେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଗରେ ବସୁଛ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯୋଗରୁ

ଉପିବାର ସମୟ ହେଉଛି ସେହି ସମୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏହି ବରଦାନକୁ ନିଜର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଣି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ । ଯେପରି ବାପଦାଦା ଦୁଇଟି କଥାକୁ ପରଥମରୁ ହିଁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସଂଗମଯୁଗର ସମୟ ଆଚାନକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ସମୟ, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ସଂକଳ୍ପ, ଏହି ଦୁଇଟି ଉପରେ ସବୁ ସମୟରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଏହି ଶୁଭ ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଏହି ବର୍ଷ କ'ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ? କ'ଣ କୁହ ? ଯିଏ ବି ତୁମର ଚେହେରାକୁ ଦେଖିବ ତା'କୁ ତୁମର ଫରିସ୍ତା ରୂପ ଦେଖାଯିବ । ମୁଁ ଅମୁକ, ମୁଁ ସମୁକ ନୁହେଁ । ଫରିସ୍ତାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଯୋଗ, କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବ । ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ସ୍ଵରୂପର ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଜଳାଅ । ସମୟ ଫରିସ୍ତା ରୂପ ଦେଖାଯାଉ । ଯାହାକୁ ବି ଦେଖନ୍ତୁ, କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କର ସିକିଲିଆ ସନ୍ତାନ ତ ଅଟ ନା । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ବାଛି ବାଛି ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ, ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଦେବତା ଅଟେ । ତେଣୁ ଅମୃତବେଳାରେ ନିଜର ଦିନଚର୍ୟ୍ୟା ଭିତରେ ଏହିକଥା ମନେରଖିବ ଯେ ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଦେବତା ଅଟେ । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଫରିସ୍ତା ରୂପରେ ରୁହ । ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ତ ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା ! ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବରଦାନ ଦିଆଗଲା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବ, ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ନୁହେଁ, ଯଦି ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ତେବେ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ସାଥୀ ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେ ଜଣ ବି ବାପଦାଦାଙ୍କର ମୂରଲୀ ପଡୁଥିବା ଇଶ୍ଵରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ହେବେ ? ଫରିସ୍ତା, ତାହେଲେ ସବୁ ବୋଝ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସଂସାରର ଯେ କୌଣସି ବୋଝ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷର ହୋମଠାରୁ କ'ଣ ହେଲା ? ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ । ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀର ଫଳାଫଳକୁ ଚେକ୍ କରନ୍ତୁ ଯେ ଇଏ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ? ଯଦି କୌଣସି କଥା ଆସିଲା, ସେଥିରେ ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ, ପରସ୍ପରକୁ ସାହସ ଦିଅ ଏବଂ ନିଜର ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ, ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କର, ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ଫଳାଫଳ ଦେଖ କାହିଁକିନା ଆଗକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ହଲଚଲର ସମୟ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ତେବେ ଆଜିର ସଂଗମ ଦିବସରେ, ବିଦ୍ୟା ବେବାର ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାର ଦିବସରେ ଚାରିଆଡ଼ର ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ବସିଛନ୍ତି, ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କିପରି ସମସ୍ତେ ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି “ସଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣି ଭବ” ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହ ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କର, ଆରତ୍ତା !

ଏବେ ସବୁ ଦାଦୀମାନେ ମିଶି କିଛି ନୂଆ ଯୋଜନା କର । (ଦାଦୀ ଜାନକୀ କହିଲେ, ବାବା ଜାନୁଆରୀ ମାସର ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଯଦି ସମସ୍ତେ ମିଳି ମିଶି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ, ସେବାର ଏଭଳି କୌଣସି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରୁ ଏବଂ ଅନ୍ତରରୁ ବାହାରିବ ମେରା ବାବା, ଏହା ହିଁ ମୋ'ର ଶୁଭ ଇଚ୍ଛା !)

ବାପଦାଦା ନୂତନ ବର୍ଷରେ ନବୀନତା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେହି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଚାଲୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କର ସମାନ ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ଫଲୋ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, ପୁଣି ବି ସେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ଏହି ଭଳି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ସମସ୍ତେ ନିଜ ସହିତ କର କାହିଁକିନା ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଦ୍ଵାରା ସେଥି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହିବ । ମୋତେ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ବାସ୍ ! ଏବଂ ତୁମେ ଯଦି ଫରିସ୍ତା ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ଭାଇବରେସନ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଛୁରିତ ହେବ । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଲ? କୁହ, ମୋତେ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ପକ୍କା ତ ! ଆରତ୍ତା ! ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲ୍ ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତ ଖାତା ଅର୍ଥାତ୍ ହିସାବ କିତାବ ଏବଂ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରଖିଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ହୁଅ ।

ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ହେବା ପାଇଁ ଦେହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ରୁହ, କାହିଁକିନା

ଦେହର ସମ୍ପୃତି ମଧୁସ୍ଥ ମାଟି ସହିତ ସମାନ ଅଟେ, ଯଦି ଏହାର ମଧୁସ୍ଥ ବୋଝ ରହିଛି ତେବେ ଭାରୀପଣିଆ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଦେହ ସହିତ ମଧୁସ୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧ ନଥାଏ । ବାବା ଦେଇଥିବା ଶରୀରକୁ ମଧୁସ୍ଥ ବାବାଢ଼କୁ ଦେଇଦେଇଛ । ଯଦି ନିଜର ବସ୍ତୁକୁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଇ ଦେଲ ତେବେ ନିଜର ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧୁସ୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ସବୁ ହିସାବ କିତାବ, ସବୁ ଲେଣ୍-ଦେଣ୍ ବାବାଢ଼କ ସହିତ, ବାକି ଯାହା ସବୁ ପିଛିଲା ଖାତା ଏବଂ ରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା - ଏହିଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଗର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଃସ୍ୱଂ ହିଁ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ନିଜର ବିଶେଷତା ଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ, ତେବେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ଉନ୍ନତିର ଅନୁଭବ କରିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାର:- ପରୋପକାରର ଭାବନାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅପକାରୀର ମଧୁସ୍ଥ ଉପକାର କର । କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାଠାରୁ କିଛି ନେବା ପରେ କିଛି ଦେବାର ଇଚ୍ଛା ନ ରହୁ, ସଂକଳ୍ପରେ ମଧୁସ୍ଥ ଏକଥା ନଆସୁ ଯେ ଇଏ ଯଦି କରିବ ତେବେ ମୁଁ କରିବି, ଇଏ ଯଦି ବଦଳିବ ତେବେ ମୁଁ ମଧୁସ୍ଥ ବଦଳିବି, କିଛି ସେ ବଦଳୁ, କିଛି ମୁଁ ବଦଳିବି... ଭିକାରୀକୁ ମଧୁସ୍ଥ ମାଲାମାଲ କରିବା ବାଲା, ଅପକାରୀର ମଧୁସ୍ଥ ଉପକାର କରିବାବାଲା ହିଁ ପରୋପକାରର ଭାବନାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ।